

I. ĐỌC HIỂU (4,0 điểm):

Đọc văn bản sau và thực hiện các yêu cầu bên dưới:

Sáng 18 tháng 11, tôi thức dậy, người khoan khoái. Tôi lên boong tàu và lại thấy viên thuyền phó đang nói câu mà tôi đã nghe được nhiều lần. Tôi bỗng hiểu nghĩa câu nói đó. Đúng là ông ta nói rằng "biển bình yên vô sự". Biển bát ngát, mênh mông, chẳng thấy một cánh buồm, cũng chẳng thấy những mỏm đá của đảo Crét-xpô! Biển đã nuốt tất cả màu sắc của quang phổ mặt trời, chỉ còn lại một màu xanh ngắt! Tôi đang mãi ngắm cảnh đẹp của đại dương thì thuyền trưởng Nê-mô lên boong và bắt đầu quan sát thiên văn. Hình như ông ta không để ý gì đến tôi. Sau đó, Nê-mô từ tay lên buồng lái và đắm đắm nhìn về phía xa khơi. Lúc này độ hai mươi thủy thủ bước lên boong. Họ kéo lưới mà họ đã quăng đêm trước. [...] Tôi định ninh là tàu sắp lặn, nên muốn trở về phòng. Nhưng lúc đó thuyền trưởng Nê-mô quay về phía tôi và nói:

- Thưa ngài giáo sư, ngài hãy nhìn xem biển có phải là một sinh vật không? Biển lúc thì giận dữ, khi thì dịu hiền. Ban đêm biển cũng ngủ như chúng ta và giờ đây đang tỉnh dậy, khoan khoái sau một giấc ngủ ngon! Nê-mô chẳng chào hỏi gì. Hình như con người bí hiểm này đang tiếp tục một câu chuyện bị bỏ dở, ông ta nói:

- Giáo sư nhìn xem: đại dương tỉnh giấc dưới ánh nắng dịu hiền. Nó bắt đầu cuộc sống ban ngày. Thật kỳ thú khi quan sát những biểu hiện đầy sức sống của cơ thể nó! Biển có tim, có mạch máu, và tôi hoàn toàn đồng ý với nhà bác học Mô-ri, người đã phát hiện ra rằng nước ở đại dương cũng tuần hoàn, hết như sự tuần hoàn của máu trong cơ thể sống. Nê-mô chẳng đợi trả lời, và tôi cũng thấy nếu ngắt lời ông ta bằng nhiều câu "vâng", "tất nhiên", "rất đúng" trống rỗng thì thật là thừa. Ông ta như tự nói với mình và sau mỗi câu lại im lặng hồi lâu.

Nê-mô im lặng và chăm chú nhìn biển cả, môi trường mà ông ta đang cố sức nghiên cứu cặn kẽ. Một lát sau, ông ta nói:

- Biển chứa một lượng muối đáng kể. Nếu như có thể tập trung tất cả muối bị hòa tan trong đại dương lại thì nó sẽ chất thành một khối bằng bốn triệu rưỡi dặm khối. Và nếu trải đều trên mặt đất thì nó sẽ tạo thành một lớp dày hơn mười mét. Nhưng ngài chớ tưởng rằng muối chứa trong nước biển là do sự trái tính của thiên nhiên. Không phải đâu! Muối làm giảm sự bốc hơi của nước biển và giúp các miền khí hậu ôn hòa tránh được mưa nhiều. Vai trò làm cân đối hoạt động của thiên nhiên trên trái đất thật quan trọng, thật vinh quang!

[...] Và cuộc sống thật sự là ở đây, chỉ ở đây thôi! Tôi tin là có khả năng xây dựng những thành phố ngầm, những tòa nhà ngầm dưới biển cứ mỗi sáng lại nổi lên mặt nước để dự trữ không khí trong lành giống như tàu Nau-ti-lux. Những thành phố độc lập, những thành phố tự do...

(Trích Chương 18 - Hai vạn dặm dưới đáy biển, Giuyn Véc-nơ)

Câu 1 (1,0 điểm). Xác định ngôi kể trong đoạn trích? Nêu dấu hiệu nhận biết?

Câu 2 (1,5 điểm). Tìm các phó từ trong câu văn “*Biển đã nuốt tất cả màu sắc của quang phổ mặt trời, chỉ còn lại một màu xanh ngắt!*”? Nêu tác dụng ?

Câu 3 (1,5 điểm). Em có đồng tình với ý kiến của nhân vật Nê-mô khi cho rằng: “*Biển có tim, có mạch máu, và tôi hoàn toàn đồng ý với nhà bác học Mô-ri, người đã phát hiện ra rằng nước ở đại dương cũng tuần hoàn, hết như sự tuần hoàn của máu trong cơ thể sống.*”

Lí giải ?

II. VIẾT (6,0 điểm):

Câu 1 (2,0 điểm). Qua văn bản trên, em hãy viết đoạn văn ngắn (8-10 câu) nêu lên vai trò của biển cả đối với con người.

Câu 2 (4,0 điểm). Trong cuộc sống, có rất nhiều người để lại trong em tình cảm, ấn tượng sâu sắc. Em hãy viết một bài văn biểu cảm bày tỏ tình cảm, suy nghĩ của mình về một trong những người em yêu quý và có ấn tượng sâu sắc nhất.

-----**HẾT**-----

I. ĐỌC HIỂU (4,0 điểm):

Đọc đoạn trích sau và thực hiện các yêu cầu:

SỰ HY SINH CỦA JOE

[...] Kennedy thốt lên: Tôi trông thấy nhiều con chim lớn đang bay về phía chúng ta. Ông ta nói đúng. Một đàn chim, thân thể to lớn đang đe dọa tiến về phía tàu Victoria. Ít nhất có mười hai con, mười bốn con. Rất dễ dàng đếm chúng. Theo tôi, đó là loài chim diều có râu. Mỏ của chúng rất khỏe.

- Khẩu súng của tôi có lẽ giải quyết được. - Kennedy bảo.

- Tôi không chắc như vậy. - Samuel trả lời.

- Về mặt tự nhiên, chúng được trang bị rất ghê gớm: mỏ, móng vuốt, cánh to. Lúc này, đàn chim bao vây quanh quả khinh khí cầu đe dọa. Tiến sĩ quyết định tăng độ cao. Ông làm giãn nở khí hydro, quả cầu bay lên cao thật nhanh... theo sau là đàn chim hung hăng và bền bỉ.

- Chúng thật khó chịu. Tôi sẽ nổ súng nhằm vào cánh chúng cốt sao làm dịu bớt thái độ hung hăng của chúng. - Dick tuyên bố. Nhưng Fergusson yêu cầu ông đừng làm thế:

- Làm vậy sẽ chọc tức chúng hơn. Ta hãy chờ xem chúng định làm gì.

- Tôi sẽ không bắn trượt đâu. - Dick hứa.

- Chắc chắn rồi, nhưng nếu chúng tấn công vào phần phía trên của quả cầu, chúng ta sẽ rơi vào tai họa. Nếu quả cầu bị vỡ vào lúc chúng ta đang ở một chỗ đầy thú dữ, hoặc chúng ta đang ở trên biển, hỏi chúng ta sẽ ra sao? Hoặc là chúng ta bị ăn thịt, hoặc là chúng ta bị chết đuối.

- Chẳng làm gì được nữa, chúng không chịu buông tha. Chúng đang săn đuổi chúng ta, Tiến sĩ công nhận.

- Tôi có thể đuổi bớt vài con. Một lần nữa, Dick lại đề nghị. Nhưng câu trả lời của tiến sĩ là không nên, bởi nếu chúng tấn công vào phần trên tàu Vic-toria, chúng ta sẽ đi đời. Đột nhiên, một con diều râu tỏ ra hung hãn hơn lũ anh em của nó. Nó xòe đôi vuốt, giơ mỏ và xông thẳng vào quả cầu như một ngôi sao băng, cùng với tiếng kêu rít lên.

- Bắn! - Samuel kêu lên với Dick - Bắn! Dick nhanh chóng thực hiện. Phát súng nổ. Con chim bị tử thương, xé không gian, quay tròn, rơi xuống mặt đất. Thực vậy, lũ chim đã hơi tàn đi một chút khi nghe thấy tiếng nổ. Nhưng phút sợ hãi qua đi, chúng lại quay trở lại bám mỗi, còn ráo riết hơn bao giờ hết.

- Tôi sẽ giúp ông. - Joe kêu lên với Kennedy. Và anh ta bắn, nhiều con chim rơi bổ nhào. Nhưng khi đó đàn chim còn lại thay đổi chiến thuật. Chúng bay lên cao thành một đám đông dày đặc ở phía trên đỉnh quả cầu. Fergusson tái mặt. Ông nhìn Joe và Kennedy mà không thốt một lời. Rồi một tiếng xé vải rít lên, như tiếng xé lụa, và cái giỏ bỗng hụp hẫng

dưới chân họ. Lũ chim đã đạt mục đích. Mặt ông càng tái hơn. ông nói thêm hầu như chỉ là tiếng thì thào.

- Chúng ta hỏng mất rồi. Tàu Victoria đang rơi tự do. Cần phải vút bỏ trọng lượng dần thật nhanh. Nó tiếp tục điên rồ rơi xuống. Mặt hồ tiến lại gần ba nhà du hành với tốc độ cực nhanh.

- Vút hết đi! - Fergusson kêu lên. - Tất cả, tất cả!

- Mọi thứ đã vút hết rồi. Chúng ta chẳng thể làm gì được nữa. - Kennedy nói.

- Joe phản ứng: Tôi có thể làm được một điều gì đó. Tôi nhảy. Và anh ta đã nhảy ra khỏi cái giỏ, dưới con mắt kinh hoàng của Dick và của người bạn.

- Anh chàng khôn khổ! Anh ta sẽ chết! - Fergusson thốt lên.

Ông cố gọi, nhưng Joe đã lao vào không trung sau khi đã làm dấu thánh, anh không nghe thấy gì nữa. [...]

(Trích chương VIII, trong “Năm tuần trên khinh khí cầu”, Giuyn Véc-nơ,

<https://bom.so/8wzrYe>)

Câu 1 (1,0 điểm). Đoạn trích mang đặc điểm của thể loại văn học nào? Chỉ ra một số dấu hiệu nhận biết?

Câu 2 (1,5 điểm). Tìm phó từ trong câu văn sau “Ông làm giãn nở khí hydro, quả cầu bay lên cao thật nhanh... theo sau là đàn chim hung hăng và bền bỉ.”? Nêu tác dụng?

Câu 3 (1,5 điểm). Đề tài của tác phẩm có chứa đoạn trích trên là phát minh khoa học công nghệ trong tương lai. Theo em, đề tài đó còn nhận được sự quan tâm của chúng ta nữa hay không? Vì sao?

II. VIẾT (6,0 điểm):

Câu 1 (2,0 điểm). Qua văn bản trên, em hãy viết đoạn văn ngắn (8-10 câu) nêu lên những việc làm của con người để vừa chinh phục tự nhiên vừa không làm ảnh hưởng đến môi trường sống?

Câu 2 (4,0 điểm). Trong cuộc sống, có rất nhiều người để lại trong em tình cảm, ấn tượng sâu sắc. Em hãy viết một bài văn biểu cảm bày tỏ tình cảm, suy nghĩ của mình về một trong những người em yêu quý và có ấn tượng sâu sắc nhất.

-----HẾT-----

I. ĐỌC HIỂU (4,0 điểm):

Đọc đoạn trích sau và thực hiện các yêu cầu:

(1) Đây là một xưởng quan trọng!- Ông Quơn-cơ nói lớn, lấy trong túi ra một chùm chìa khóa và tra một chiếc vào ổ khóa cửa. Đây là trung tâm thần kinh của toàn nhà máy, trái tim của toàn bộ công việc. Và nó mới đẹp làm sao! Ta rất chú trọng làm cho các xưởng của ta phải đẹp! Ta không thể chịu được sự xấu xí trong nhà máy! Vậy chúng ta vào nào! Nhưng phải cẩn thận đây, các cháu thân mến của ta! Đừng có mất tinh táo, đừng có phản kích! Hãy bình tĩnh!

Ông Quơn-cơ mở cửa. Năm đứa trẻ và chín người lớn bước vào. Và ôi chao, một cảnh tượng kì lạ biết bao đập vào mắt họ!

Họ đang nhìn xuống một thung lũng rất đẹp với những đồng cỏ xanh rờn hai bên. Và ở đáy thung lũng, cuộn chảy một dòng sông nâu.

Điều kì dị nữa là giữa chừng luồng chảy của con sông, có một con thác lớn trên đỉnh một vách đá dựng đứng, nước cuộn cuộn trải thành một tấm màn rồi ào ào trút xuống thành một xoáy nước sôi sục đầy tia và bọt trắng xóa.

Bên dưới con thác (và đây là cảnh tượng đáng kinh ngạc hơn cả), là một mớ những đường ống thủy tinh kèch xù từ đâu đó tít trên trần rủ xuống vực lòng sông. Chúng quả là kèch xù, những cái đường ống ấy. Có ít nhất là một tá đường ống như vậy hút cái thứ nước bùn nâu nâu từ dòng sông lên và chở nó đi, có trời biết nó tới đâu. Vì đó là những ống thủy tinh, nên ta có thể thấy cái chất lỏng ấy chảy và sủi bọt trong đó, và trên cái nền của tiếng thác đổ, ta có thể nghe thấy tiếng ục- ục- ục không dứt của những ống hút đang hoạt động.

(2) Dọc hai bờ sông, cây cối mọc nom thật đẹp mắt: Liễu, trác và những bụi đỗ quỳen cao, với từng chùm các màu đỏ, hồng và tím nhạt. Trong những cánh đồng cỏ, hàng ngàn cây mao lương hoa vàng đua sắc.

- Kia! Ông Quơn-cơ nói, vừa nhún nhảy vừa chĩa chiếc can đầu bịt vàng về phía dòng sông nâu.- Toàn sô-cô-la đấy! Từng giọt của dòng sông này đều là sô-cô-la nóng chảy thượng hảo hạng. Đích thị là thượng hảo hạng. Chỗ này có đủ sô-cô-la để đổ đầy tất cả các bồn tắm trong cả nước. Và tất cả các bể bơi nữa. Ghê không? Và hãy nhìn những đường ống của ta. Chúng hút sô-cô-la lên và tải đến tất cả các xưởng khác trong nhà máy, bất cứ nơi nào cần, Hàng ngàn lít mỗi giờ, các cháu thân mến ạ, Hàng ngàn và hàng ngàn lít.

Bọn trẻ và các phụ huynh sửng sờ không nói nên lời. Họ bối rối. Họ bàng hoàng. Họ ngỡ ngàng và choáng váng, Họ hoàn toàn sửng sốt trước sự vĩ đại của toàn bộ cảnh tượng này. Họ chỉ biết đứng ngây ra nhìn.

Con thác là quan trọng bậc nhất- Ông Quơn-cơ tiếp tục- Nó nhào trộn sô-cô-la. Nó khuấy đảo sô-cô-la. Nó đập và giã sô-cô-la. Nó làm cho sô-cô-la nhẹ tơi và ngẫu bọt.

Không có nhà máy nào khác trên thế giới này nhào trộn sô-cô-la bằng thác nước. Nhưng đó là cách duy nhất thích hợp. Cách duy nhất. Các cháu có thấy những hàng cây của ta không?- Ông giờ chiếc can ra chi- Cả các bụi cây nhỏ kia nữa? Các cháu thấy chúng có có đẹp không? Ta đã nói với các cháu là ta ghét sự xấu xí mà. Cố nhiên là tất cả đều ăn được. Tất cả đều làm bằng một chất liệu khác ngon lành. Các cháu có thích đồng cỏ của ta không- cỏ và cây mao lương hoa vàng? Cỏ mà các cháu đang giẫm lên đó, các cháu thân mến của ta, đều được làm từ một loại đường mềm có bạc hà mà ta vừa sáng chế ra. Thử ném một cọng cỏ coi. Xin mời. Rất ngon.

(Trích *Chaelie và nhà máy sô-cô-la*, Dương Tường dịch, Phan Thành Đạt minh họa, NXB Kim Đồng, Hà Nội, 2021)

Câu 1 (1,0 điểm). Đoạn trích cho em biết bối cảnh câu chuyện diễn ra ở đâu? Truyện xoay quanh tình huống nào?

Câu 2 (1,5 điểm). Tìm phó từ trong câu văn sau “*Nhưng phải cẩn thận đấy, các cháu thân mến của ta!*”? Nêu tác dụng?

Câu 3 (1,5 điểm). Đoạn trích khơi gợi trong em tình cảm, thái độ như thế nào về khả năng của con người?

II. VIẾT (6,0 điểm):

Câu 1 (2,0 điểm). Qua văn bản trên, em hãy viết đoạn văn ngắn (8-10 câu) nêu lên sức hấp dẫn của thể loại truyện khoa học viễn tưởng?

Câu 2 (4,0 điểm). Trong cuộc sống, có rất nhiều người để lại trong em tình cảm, ấn tượng sâu sắc. Em hãy viết một bài văn biểu cảm bày tỏ tình cảm, suy nghĩ của mình về một trong những người em yêu quý và có ấn tượng sâu sắc nhất.

-----HẾT-----